

"ועל נסיון שבכל יום עתנו"

התר לפרסום

אנא

התר לפרסום
שגשג ברכה
הגיע בעיתו
החטה צמחה
מאיר הדר בנשעתו

התר לפרסום
פי השמש זרחה
אפשרות רבות
פתוחות לרוחה
מפתח לסלע
רפפת פרוחה

התר לפרסום
פי לאחר שהעם
יצא מדעתו
התגלה הוא
ברב אדירתו ומעלתו

קאב בני ושלל
גלו לו
מה הוא יכול

גלו כי הגיע
העת למחול
העת לכלול
העת לגדול

התר לפרסום
יש חקים ליקום
נשאנו יודעים הכל
אנחנו יודעים כלום
ואחרי שכלנו נפלנו
ביחד נקום

בשקט בינינו

ללא כל פרסום

"כשהייתי ילד, בשואה, חשבנו שאנחנו הדור האחרון
שיניח תפילין, שיגיד 'שמע ישראל'.

חשבנו שזה כיוון ההיסטוריה, שזה הסוף.

אני מסתכל סביב ורואה את הנס:

כיוון ההיסטוריה התהפך!

וכל אחד מאיתנו צריך להמשיך ולתרום לכך את חלקו"

(האמא האמאן לא היה גויס דאקאן, נפטר נא לאין לא מלכא היילפ"ג)

קטעים קצרים מתוך ההספד על רבינו זצ"ל
ליום 27/3/84 שנה ברצוננו מפי אשתו י"ס. נא לבידל על מוצאי ח"ס

"אלישע, בכלל לא נולדת פה. נולדת בניו יורק. הייתה לך את כל האפשרות להמשיך לחיות חיי נוחות שם,
אבל ההורים שלך בחרו לעלות לארץ ישראל ולקשור את גורלם בגורלה, כשנטעו כאן, בבית שמש עץ ראשון".
"מאוד רציתי סוף אחר, שתחזור הביתה מהמלחמה ונמשיך לבנות יחד את החיים שלנו עם ששת ילדינו ולו"ז צפוף ומשימות,
וכל הדברים הקטנים שהיו לנו"

"לפני שהתחתנו אמרתי לך שאני רוצה להקים סניף חדש לקב"ה, סניף שיהיה כולו מושגת על עניי הקודש,
שנעשה באמת את מה שה' רוצה שנעשה. עכשיו נשארת לנהל לבד את הסניף,
ואני מבטיחה לך שלא רק שהופעת החיים שלנו לא תקטן, אלא שהיא תגדל על אפם וחמתם".

"כשיצאת למלחמה במוצאי שמחת תורה אמרתי לך שכל הספרים בספרייה מקנאים בך, הרמב"ם והרמב"ן, הפרי צדיק
והריטב"א, כולם היו מתחלפים איתך בשנייה. זכית לעשות מה שאלפיים שנה יהודים רק חלמו - לצאת ולהגן על העם והארץ".

"מת מות גיבורים, עוטה את מדי צבא ההגנה לישראל, אוחד בנשק.
באמת צריך לשמוח ולהגיד תודה על זה שעם ישראל חזר לארצו,
מבסס בה את ריבונותו ויש לנו את האפשרות להגן על עצמו.
ודאי, יש עוד דרך לעבור, הגאולה לא הסתיימה,
אבל כולנו חיים בנס, נס שנקרא תקומת עם ישראל בארצו".

"רב שמואל בר נחמן פתח: כי אנכי ידעתי את המחשבות... (ירמיה כט יא),
שבטים היו עוסקים במכירתו של יוסף, ויעקב היה עוסק בשקו ובתעניתו,
ויהודה עוסק לקחת אשה, והקב"ה בורא אורו של מלך המשיח".

בראשית 27, פה

שיעור חזרה מחנוכה:

כל אחת כותבת על פתק כמה מילים סיכום לחנוכה התשפד מחשבות שאיתן היא יוצאת מחנוכה. איך עבר עליה החג

בנות יכתבו על דברים קטנים משמחים. על תחושות לאומיות מורכבות. (היו בשורות לא פשוטות. הרוגים בעזה. חטופים שנורו)

להקריא קטע הותר לפרסום. – על עין טובה ראיית ניסים. בדף של השיעור.
לתת לבנות להמשיך שורות בע"פ של הותר לפרסום..

משל הקפה – סיון רהב מאיר

**אדם מכין לעצמו בעבודה כוס קפה, יוצא למסדרון עם כוס הקפה החם, נתקע במישהו! ואז מה קורה?
נשפך הקפה! אם היה בכוס מיץ תפוזים, מה היה קורה? היה נשפך מיץ תפוזים!
כשאנחנו נתקעים בזמן משבר, נשפך ממנו מה שאנחנו טעונים ומלאים בו.
בציניות? באמונה? בעין רעה או בעין טובה?
הדבר הכי חשוב בימים אלו הוא להיטען .. להתמלא ולמלא את הכוס בדבר הנכון.
במה שאת רוצה שישפך ממך כשאת נתקעת.**

לדבר על הקריטיות בסיגול עין טובה בימים אלו.
להצלחת הלוחמים. הממשלה. (איך נוכל לנצח אם המפקדים ידעו שרוחשים נגדם תביעות וכו? ולא עומדים מאחוריהם..)

הרב דרוקמן – לספר עליו. ניצול שואה. ניצל מפיוגוע. מראשי הציונות הדתית. נפטר בנר שמיני של חנוכה התשפ"ג.
הרב דרוקמן ניצול שואה.
התעקש לראות את היש. את הזכות לחיות בדור שלנו.
לא להישאר עם חולשת הגלות
לאמץ רוח גאולית ארץ ישראלית חדשה
שינויים שערך הרב דרוקמן:
יש קץ לימי הרעה במעוז צור

בתתן אחרית:

תקומם קרן גאולה.

וכו'

הדס לוינשטרן – חוזרת בתשובה. גדלה בבית הרב דרוקמן. מילאה את עצמה בתורתו. מרצה ליהדות.

להשמיע ראיון של הדס לוינשטרן: לקרוא כמה שורות מההספד.
על להרים את הראש. את הרוח. להרגיש את הזכות. לראות את הגאולה. להכיר בנס. עין טובה גם במב הכי "רע" שיכול להיות.

מה נותן את הכח לכך? ההבנה שאנחנו חלק מסיפור גדול יותר.
(ניתן להראות סרטון של זום (או את הספר)

קטע: מתקשר לפ"ש:

**"רב שמואל בר נחמן פתח: כי אנכי ידעתי את המחשבות... (ירמיה כט יא), שבטים היו עוסקים במכירתו של
יוסף, ויעקב היה עוסק בשקו ובתעניתו,
ויהודה עוסק לקחת אשה, והקב"ה בורא אורו של מלך המשיח".**

בראשית כבד . פה

בתוך כל האתגרים.. השכול.. הקב"ה רוקם את אורו של מלך המשיח. גאולה.
להתחזק בעין טובה. לימוד זכות.

לצאת מאורות חנוכה ותפילת "על הניסים" לימי החול עם ההבנה והראייה שאנו זוכים ל"על ניסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך
שבכל עת ערב ובוקר וצהריים"

צריך רק לאמן את המבט.

"הותר לפרסום" אחד הבוקר. רס"ר במיל' הרב אלישע לוינשטרן.

לפני שנה הגעתי לבנייני האומה להופעה, למופע השנתי הגדול של "צמאה". אבל באולם צדדי דיברה במקביל המרצה הדס לוינשטרן, ואני הוקסמתי ולא יכולתי לצאת. היא סיפרה על החזרה בתשובה, על הרב שלה, הרב חיים דרוקמן, על המשפחה שהקימה. כך הכרנו.

לפני שבועיים היא הודיעה לי ולעוד רבים: "יום השנה הראשון לרב דרוקמן מתקרב. כל מי שעוסק בהנצחה של הרב נמצא במילואים, כולל בעלי. נותרתי אני. אני מרימה משדר בזום".

היא גייסה וצירפה אנשים ונשים ואת "ארגון רבני קהילות" וביקשה שאשלח סרטון למשדר הזה, "אבל סרטון שיש בו כוח, חזוק, ביטחון. זה מה שצריך כעת".

אתמול שלחתי לה שאלה לקראת הזום הגדול, ואז נכדה של הרב דרוקמן כתבה לי להפסיק להתכתב עם הדס על המשדר. הודיעו לה כעת שבעלה נפל בקרב בעזה.

צללתי הלילה לדפי הפייסבוק של הדס ושל הרב אלישע. פשוט כדי להיזכר איזה אנשים יש כאן. איזה אנשים אין כאן.

אין לי כרגע מילים מנחמות משלי לסיים בהן, אבל הנה מילים של הרב חיים דרוקמן, שהיום יום פטירתו. שמעתי אותו מספר את הדברים המחזקים האלה בהתרגשות, כמעט בדמעות:

"כשנמלטתי מהשואה", הוא סיפר, "חשבתי שנהיה הדור האחרון של מניחי התפילין בעולם.

כנערים יהודיים צעירים, חשבנו שאף אחד לא יאמר יותר 'שמע ישראל' אף פעם!

זו הייתה התחושה, זו הייתה האווירה.

טעינו, ברוך השם. לא היינו האחרונים. להיפך. יש דור חדש שעולה על קודמיו.

יש משברים, אבל התוכנית האלוקית מתקדמת, עם ירידות ועליות. יש דור המשך לעם היהודי, מי היה מאמין, דור רביעי אחרי השואה. עם ישראל חי".